SIJOITUKSET

(The Investments)
64-0314 · Beaumont, Texas, USA, 14.3.1964

1 ...saada viettää nämä muutamat minuutit teidän kanssanne. Ja olen kiitollinen veli Pearrylle tämän vierailun järjestämisestä ja täällä olosta ja teidän kaikkien yhteistyöstänne.

2 Uskon, että tämä on kolmas vierailumme kauniiseen kaupunkiinne. Me olemme aina todenneet ihmisten täällä olevan ystävällisiä ja aina puhuvan teille ja ojentavan kätensä, tunsivat he teidät tai eivät. Olen vieraillut joissakin liikkeissä, ja kuinka mukavia he ovatkaan. Se näyttää niin erilaiselta kuin mitä se on siellä kylmässä pohjoisessa; kun he näkevät minun siellä tulevan sisälle, he vain palvelevat teitä, ja te menette ulos, ja siinä kaikki. Mutta täällä tuskin koskaan voi vierailla paikassa niin, ettei joku sanoisi: "Kiitoksia! Tervetuloa takaisin!" Minä pidän siitä.

3 Sitten, uskon, että veli Pearry täällä, niin kuin kutsun häntä siksi... olen vanhempi kuin hänen isänsä, joten uskon voivani kutsua häntä veli Pearryksi. Me tuskin tunsimme tuota poikaa, vain poikani Billy Paulin esittelyn perusteella, joka kävi koulua hänen kanssaan. Mutta, jos tässä kaupungissa on joku, tai täällä ympäristössä, television ulottuvilla, ja joka tulee olemaan kadotettu tuona päivänä, niin ei se johdu siitä, ettei veli Pearry olisi tehnyt kaikkea minkä voi, yrittääkseen saada ihmiset Kristukselle. Hän todellakaan ei jättänyt yhtään kiveä kääntämättä. Ja pidän tätä suurena etuoikeutena olla täällä.

4 Kun veli Pearry sanoi minulle, että tahtoisinko puhua "pienillä juhlapäivällisillä", jotka hän järjestäisi, ja että joitakin hänen virkaveljiään liike-elämän alalta tulisi olemaan täällä. No niin, minä en varmastikaan ole mikään puhuja. En väitä olevani sitä, mutta ajattelin, että tekisin sen. Se olisi kunnia minulle, sen kaltaisen kutsun jälkeen, puhua hänen virkaveljillensä..

5 Minulla on etuoikeus matkustella kansainvälisesti ympäri maailman. Ja puhun paljon Täyden Evankeliumin Liikemiesten osastojen järjestämissä tilaisuuksissa. Ja tiedän, että tämä on vain pieni yhdessäolon aika, joten haluan kertoa erään mukavan asian, joka sattui minulle kerran.

Siellä oli eräs mies, sen jälkeen, kun olin lopettanut puheeni... Kaikki siellä olivat liikemiehiä. Ja niinpä siellä ulkopuolella eräs mies tuli tyköni ja hän sanoi: "Sinä olet saarnaaja, etkö olekin?"

Ja minä sanoin: "Kyllä olen."

6 Hän sanoi: "Miksi sinä riiput näiden liikemiesten ympärillä?" Minä sanoin: "Minä olen liikemies." Niin hän sanoi: "Oh, oletko?"

Ja minä sanoin: "Kyllä, minä olen liikemies."

Hän sanoi. "Minkä kaltaisessa liikeyrityksessä sinä olet?" Ja minä sanoin: "Iankaikkisen Elämän Vakuudessa."

7 Eikä hän käsittänyt minua aivan oikein, sanoin sen niin nopeasti. Hän sanoi: "Oh, Iankaikkisen Elämän Vakuutuksessa." En kuitenkaan sanonut vakuutuksessa, vaan sanoin vakuudessa, ja hän... Mutta en sanonut hänelle siitä. Ja hän sanoi: "Iankaikkinen Elämä,", hän sanoi, "en tiedä. En usko koskaan kuulleeni siitä aikaisemmin.."

Minä sanoin: "Se on paha juttu."

Hän sanoi: "Missä sen päämaja on?"

Minä sanoin: "Taivaassa."

8 Olen yhä sillä asialla. Haluaisin puhua vakuutuksesta kenen tahansa teidän kanssanne sen jälkeen, kun kokous on ohitse tänä iltana. Olen hyvin innostunut työstäni. Ja niinpä en koskaan sanonut "vakuutus", vaan sanoin "vakuus".

9 Ymmärrän, että vakuutus on hyvä. Muistan... Tietenkään, minulla ei tällä kerralla ole sellaista.

10 Muistan kuinka naimisiin mentyäni, vaimoni ja minä olimme istumassa kotona eräänä päivänä ja eräs hyvä ystäväni... Veljeni on vakuutusasiamiehenä Western-Southern -yhtiössä. Tämä poika oli Prudential -yhtiön asiamies. Kävin koulua hänen kanssaan, oikein hieno poika. Hänen veljensä kirjoittaa The Upper Room [Yläsali] lehteen, uskon, että hän on baptistisaarnaaja ja hän kirjoittaa artikkeleita tähän lehteen nimeltä The Upper Room. He ovat oikein hienoja ihmisiä. Niinpä hän eräänä päivänä tuli tapaamaan minua ja hän sanoi: "Billy. Kuulin, että sinulla oli kerran pieni pettymys vakuutuksessa."

Ja minä sanoin: "Kyllä."

11 Hän sanoi: "Antoiko se sinulle vähän niin kuin karvaan tunteen niitä kohtaan?" Minä sanoin: "Ei, ei nyt ihan niinkään." Hän sanoi: "Ajattelin, että tulisin ja puhuisin kanssasi vakuutuksesta, Billy."

12 Ja minä sanoin: "No niin, kiitoksia vaan, Wilmer, mutta minulla on vakuus." Ja hän sanoi: "Oh niinkö, olen pahoillani."

13 Ja vaimoni katsoi minua niin kuin olisin jonkinlainen tekopyhä. Hän tiesi, ettei minulla ollut vakuutusta. Hän katsoi minua ällistyneenä.

14 Hän sanoi: "Oh, olen pahoillani, Billy." Hänen on täytynyt ajatella minun ottaneen sen veljeltäni Jesseltä. Ja minä sanoin...

Vaimoni katsoi minua. Ja minä sanoin: "Kyllä, minulla on vakuus."

Ja hän kysyi: "Missä yhtiössä sinulla on se?"

Ja sanoin hänelle tuon saman asian. "Iankaikkisessa Elämässä."

Ja hän sanoi: "Oh,", hän sanoi, "sitäkö se on?"

15 Ja minä sanoin: "Kyllä. Minulla on: Siunattu vakuus. Jeesus on mun! Oi mikä ensimaku Jumalallisesta kirkkaudesta! Olen pelastuksen perillinen, Jumalan ostama. Hänen Hengestään syntynyt, pesty Hänen Veressänsä."

16 Hän sanoi: "Billy, se on kovasti hienoa. Arvostan sitä. Mutta se ei pane sinua hautaan täällä hautausmaalla."

17 "Mutta," minä sanoin, "se ottaa minut pois sieltä. Minä en ole huolissani..." Kyllä. En ole huolissani sinne pääsemisestä; vaan kysymys on sieltä pois pääsemisestä.

18 Haluaisin yhä puhua vakuudesta kanssanne tämän kokouksen jälkeen, jos... Olen varma siitä, että se on oikein.

19 No niin, tavallisesti pyydän ihmisiä seisomaan, kun luemme Sanaa, mutta tänä iltana taidan jättää sen pois, koska se on niin vaikeata teidän nousta ylös. Mutta juuri ennen kuin luemme Sanaa, kumartakaamme päämme muutamaksi hetkeksi, kun puhumme Sanan Tekijälle. Kun nyt olemme laskeneet vähän leikkiä toistemme kanssa, vähän niin kuin me sitä kutsumme "päästäneet hiuksemme vapaiksi", joten menkäämme nyt asian pyhemmälle puolelle ja kääntäkäämme sydämemme vilpittömyydellä Taivasta kohden, kun avaamme Sanan. Nyt, kuka tahansa, joka kykenee liikuttamaan käsiään, voi avata Raamatun, mutta kukaan muu ei todella voi avata ymmärrystä kuin suuri Pyhä Henki, joten puhukaamme Hänelle.

20 Taivaallinen Isä, me olemme todella haltioituneita ollessamme koolla täällä tänä iltana tämän ihmisryhmän kanssa, Iankaikkisuuden tällä puolen ja voidessamme olla tässä hienossa yhteydessä. Ja kun me istumme näiden pöytien ympärillä tänä iltana, katsellen yli pöydän toisiam-

me, liikealan virkaveljiämme ja kristittyjä, me olemme tietoiset, että tulee toinen aika, jolloin tulemme tapaamaan toisemme. Luotamme siihen, että tulemme kaikki olemaan siellä, olemaan läsnä tuolla suurella Hääaterialla ilmassa, kun Kuningas astuu esiin ja pyyhkii kaikki kyyneleet pois silmistämme ja sanoo: "Se oli hyvin tehty, minun hyvät ja uskolliset palvelijani, menkää Herran iloihin, joka on ollut valmistettuna teitä varten maailman perustamisesta asti."

21 Jos siellä sattuu olemaan joku, Herra, joka ei tunne Sinua sillä tavalla, niin rukoilen, että tänä iltana tehtäisiin tai sanottaisiin jotakin, joka saisi heidät muuttamaan ajatustapansa ja kääntymään Sinun tykösi, oli hän sitten läsnä täällä, tai television välityksellä, tai ääninauhojen kautta, jotka tulevat viemään tämän ulos.

22 Siunaa meitä yhdessä nyt ja siunaa Sanasi lukeminen. Käännä sydämemme ja ajatuksemme kohti tämän elämän loppumista ja siihen mikä meidän tilamme tulee oleman tuohon aikaan. Sillä me olemme varmat, Isä, että kaikkien meidän täytyy jättää tämä maailma. Me olemme kuolevaisia, ja salli meidän katsoa Iankaikkiseen, siihen Ainoaan, joka voi antaa meille Elämän tuolla puolen. Jeesuksen Kristuksen, Hänen Poikansa Nimen kautta me pyydämme sitä. Aamen.

23 Haluaisin kiinnittää huomionne nyt muutamaksi hetkeksi Jumalan Sanan lukemiseen. Haluaisin aloittaa lukemisen Markuksen evankeliumista, luulisin, että se on 10. luku, ja alkaen 17. jakeesta.

Ja, kun hän oli lähtenyt tielle, siellä tuli eräs juosten, ja polvistui hänen eteensä, ja kysyi häneltä: Hyvä Opettaja, mitä minun tulee tehdä, että voisin periä iankaikkisen elämän?

Ja Jeesus sanoi hänelle: Miksi kutsut minua hyväksi? Ei ole ketään hyvää paitsi yksi, se on, Jumala.

Sinä tiedät käskyt: Älä tee aviorikosta, Älä tapa, Älä varasta, Älä anna väärää todistusta, Älä petä, Kunnioita isääsi ja äitiäsi.

Ja hän vastasi ja sanoi hänelle: Opettaja, kaikkia näitä olen noudattanut nuoruudestani asti.

Silloin Jeesus katsoen häntä rakasti häntä, ja sanoi hänelle: yksi asia sinulta puuttuu; mene, myy mitä tahansa sinulla on. ja anna köyhille, ja sinulla on oleva aarre taivaassa: ja tule, ota risti, ja seuraa minua.

Ja hän oli surullinen siitä puheesta, ja meni pois murheellisena, sillä

hänellä oli suuret omaisuudet.

24 Lisätköön Herra siunauksensa Sanalle, kun me pyrimme vetämään esiin tästä tekstistä sisällön. Nyt aihetta ajatellessani, ollen liikeihmisten parissa, olen aina ajatellut liikeihmisten olevan kiinnostuneita hyvistä sijoituksista, joten kutsun tämän tekstin aihetta nyt muutamaksi hetkeksi nimellä: *Sijoitukset.*

25 Hyvä liikemies on aina etsimässä hyvää sijoitusmahdollisuutta. Jos hän ei ole, ei hän silloin ole hyvä liikemies. Hänen täytyy etsiä jotakin, mikä on todellista.

26 Ja halusin puhua teille tästä kutsusta, jonka muutama hetki sitten annoin teille, ottamaan tämän Iankaikkisen Elämän vakuutuksen, kun esittelin itseni liikemiehenä. Minulla on liikeyritys ja haluaisin puhua teille siitä muutaman hetken. Ja olen kirjoittanut tänne muistiin joitakin Kirjoituksia ja muistiinpanoja tekstiä varten ja haluaisin käyttää näitä muutaman hetken.

27 Ei ole hyvää liiketoimintaa pelata uhkapeliä. Jokainen tietää sen, että uhkapeli ei ole hyvää liiketoimintaa, koska se on riskin ottamista. Te tuskin koskaan näette uhkapeluria... Yhtenä päivänä hän on rikas mies ja seuraavana päivänä hän on kerjäläinen. Niinpä te otatte liian suuren riskin pelatessanne uhkapeliä. Mielestäni uhkapeluri elää vain, sillä hetkellä, katsomatta tulevaisuuteen, tai muussa tapauksessa hän ei pelaisi uhkapeliä.

28 Enkä minä usko näihin tulla-rikkaaksi-yhdessä-yössä sijoituksiin, jonkin tuntemattoman liikeyrityksen kautta. Kukaan hyvä liikemies ei ottaisi sen kaltaista riskiä, kun kyseessä ovat teidän elämänne aikaiset ansiot, säästönne; ettekä te haluaisi sijoittaa niitä johonkin tulla-rikkaaksi--nopeasti yritykseen. Eikä kukaan tiedä siitä mitään, joku vain on saanut jonkinlaisen ajatuksen ja on perustanut jonkinlaisen firman, jolla ei ole minkäänlaista taustaa. Uskon, että hyvä, terveesti ajatteleva mies olisi typerä sijoittaessaan sen kaltaiseen yhtiöön.

29 Koska, erään kerran minulla oli ystävä, joka yritti sen kaltaista asiaa, ja tehdessään niin hän menetti kaiken mitä hänellä oli, kaikki koko elämänsä säästöt. Hän oli suunnilleen valmis siirtymään eläkkeelle ja hän ajatteli: “Hyvä on, otan tämän riskin.”, koska tuo mies näytti tietävän mistä hän puhui. Mutta hän sai todeta, että tuo yhtiö oli vain sellainen teko-usko yhtiö, jolla ei ollut mitään osakkeita tai mitään muuta ja tuo

mies parka menetti kaiken mitä hänellä oli.

30 Niinpä uskon, että jos mies haluaa tehdä hyvän sijoituksen, hänen tulee ensin ottaa selvää tuosta yhtiöstä, tai mihin tahansa hän aikookin tehdä sijoituksensa, saadakseen tietää mitä tehdä. Uskon, että kuka tahansa järkevästi ajatteleva henkilö tekisi sen.

31 Ja sitten vielä, ennen kuin menen eteenpäin, haluaisin sanoa, että ei ole hyvä ajatus pitää rahaanne taskussanne. Monet ihmiset sanovat: "Panen sen vain taskuuni ja silloin tiedän, että minulla on se." Mutta te liikemiehet ja naiset, te ette ajattele tuollaisin termein. Eikä se ole hyvä asia, koska se voidaan varastaa.

32 Parasta on pitää se kiertämässä. Niin kuin Herra sanoi erään kerran, kuinka Hän antoi niin-ja-niin monta talenttia niin-ja-niin monelle, ja kuinka he tekivät sijoituksia sen kanssa. Ja niille, jotka tekivät hyviä sijoituksia, Hän jakoi osingot. Mutta, kun eräs mies sanoi: "Minä vain säilytin sen, en halunnut ottaa mitään riskiä sen kanssa, minä vain panin sen taskuuni. Tai hautasin sen jonnekin." Silloin Hän otti häneltä pois sen mitä oli antanut ja antoi sen toiselle, joka oli tuottanut enemmän osinkoja, joka oli tehnyt hyvän sijoituksen. Ja se on meidän Herramme tapa tehdä asioita.

33 Mutta, jos te haluatte sijoittaa johonkin, mistä haluatte olla varmat, te etsitte jonkun hyvän, luotettavan liikeyrityksen, jonka on todistettu olevan tuottoisa. Koeteltuanne tuon liikeyrityksen, te tunnette sen taustan, te olette puhuneet jonkun kanssa, jolla on ollut liikeasioita tämän yrityksen kanssa, ja olette kaikkialta kuulleet todistuksen: "Se on sataprosenttisesti varma. He ovat aina täsmällisiä osinkojensa kanssa, sillä on takanaan suuri pääoma, niin ettei tuo yhtiö tule menemään vararikkoon." Ja silloin se on hyvä sijoitus. Ja nyt, kautta elämän, ihmisille on opetettu sitä.

34 Nyt me olemme puhumassa tänä iltana Kirjoituksessa mainitusta nuoresta heprealaispojasta, joka oli varakkaantyyppinen nuorukainen. Hän on voinut olla todella hyvästä kodista, epäilemättä. Hänen todistuksensa osoitti, että hän oli tullut hyvästä kodista. Häntä kutsuttiin Raamatussa nimellä "rikas hallitsija". Tulen muuttamaan sitä hieman tänä iltana, ja kutsun häntä "rikas nuori liikemies", koska hänellä oli liikeyritys ja hän oli kiinnostunut siitä. Epäilemättä hänen isänsä oli ollut suuri menestyvä liikemies, tai muuten hänellä ei olisi ollut mitä hänellä oli. Mutta hänet oli kasvatettu liikemieheksi.

35 Ja hän oli nähnyt jotakin tässä nuoressa Galilean Miehessä, tässä nuoressa Profeetassa, nimeltä Jeesus Nasaretilainen. Epäilemättä hän oli kuullut pappinsa puhuvan Hänestä. Mutta, kun hän ensi kertaa näki vilaukselta Herran Jeesuksen, oli Hänessä jotakin erilaista kuin kenessäkään toisessa miehessä.

36 Ja sanon tämän kristittynä, se ei totisesti ole muuttunut. Meillä on maassa suuria teologeja, kautta maailman, meillä on ollut heitä tuhansia vuosia, jotka voivat esitellä meille jonkin uskontunnustuksen. Ja heitä on koulutettu noissa uskontunnustuksissa ja hyvin vakiintuneissa kirkoissa. Mutta se ei kuitenkaan ole se vakuutus, josta olen puhumassa tänä iltana. Minä puhun Iankaikkisesta Elämästä.

37 Ja tämä nuori mies tiesi olevansa kirkon jäsen, mutta näki Jeesuksessa jotakin erilaista. Niinpä hänelle annettiin tilaisuus tehdä sijoitus, kun hän löysi Jeesuksen, ja näki mitä Hän oli tekemässä. Ja hän oli lukenut Raamattunsa ja nähnyt Jeesuksessa ne asiat, joita hän oli kuullut profeetoista luettavan kirkossansa, ja mitä he olivat. Ja hän oli epäilemättä tutkinut sitä. Ja sitten, kun hän näki tässä Jeesus Nasaretilaisessa jotakin, jonka kansan keskuudessa oletettiin olevan Profeetta, hän näki tässä Miehessä, jotakin mikä samasti Hänet Kirjoitusten kanssa.

38 Ja ajattelen, ettei se tänään ole kovinkaan paljoa muuttunut. Raamatun lukijat ja ne, jotka todella rakastavat Raamattua, kun me todella saamme vilaukselta nähdä mielessämme, mitä Jeesus oli ja mitä Hän on, muuttaa se koko meidän asenteemme. Ei ole ketään Hänen kaltaistaan, ei väliä kuinka hieno hän on. Me sanomme ymmärtävämme, ettei hän... Me oletamme, ettei Hänellä ollut paljoakaan koulutusta, ja että Hän puhui niin kuin joku tavallinen mies ja pukeutui tavallisen miehen tavalla ja eli tavallisten ihmisten kanssa. Mutta kuitenkin tässä Miehessä oli jotakin erikoista, joka kiinnitti tämän nuoren miehen huomion. Siinä määrin, että hänellä oli kaikki maailman rikkaudet mitä hän ehkä elämänsä aikana tarvitsisi ja voisi käyttää ja hän oli siihen hyvin tyytyväinen. Mutta hän näki tämän Miehen katsovan tulevaisuuteen ja kertovan heille tulossa olevat asiat ja samastavan itsensä Kirjoituksissa, ja näki Jumalan samastavan itsensä tuossa Miehessä.

39 Nyt ei ole ketään elossa olevaa ihmistä, oikeassa mielentilassa, joka ei aina ihmettelisi mistä hän on tullut, kuka hän on ja minne hän on menossa? On kirjoitettu monia kirjoja siitä, filosofit ovat nousseet ja kukistuneet. Mutta on vain yksi ainoa Kirja, joka kertoo teille, kuka te olette,

mistä te tulette, ja minne te menette, ja se on Raamattu. Se on ainoa Kirja. Kaikki nuo hienot kirjat, joita meillä on, te voitte heittää ne roskapönttöön joka ainoan. Tämä on Totuus. Mikä tahansa on vastoin tätä, ei ole oikein. "Taivaat ja maa tulevat katoamaan pois, mutta Minun Sanani ei koskaan petä. Jokaisen ihmisen sana on valhetta; Jumalan Sana totta."

40 Ja, kun te näette jotakin niin ehdottomasti edessänne, ja Kirjoitukset lupasivat tuota päivää varten, mitä tuon Messiaan tuli olla, ja kun tämä nuori mies oli nähnyt Jumalan samastavan sen, silloin se teki Jeesuksen kerta kaikkiaan erilaiseksi kuin kukaan toinen mies mitä hän oli koskaan nähnyt. Niin hänelle sitten annettiin tuo tilaisuus.

41 Kun hän löysi Herran Jeesuksen, ja ehkä hän oli nähnyt Hänet Hänen kokouksissaan, hän juoksi Hänen tykönsä ja lankesi Hänen jalkoihinsa, osoittaen, että hänen asenteensa lähestyä oli oikea.

42 Ja hän sanoi: "Hyvä Opettaja, mitä voisin tehdä saadakseni Iankaikkisen Elämän?" Se on nyt se asia, josta on kysymys. Ei hänen rahansa, tai ei: "Voisinko liittyä seurakuntaasi, Herra? Tai voisinko kuulua Sinun organisaatioosi?" Vaan: "Mitä minun täytyy tehdä saadakseni Iankaikkisen Elämän?" Sitä hän kysyi.

43 Ja hänelle annettiin tilaisuus saada se, mutta hän teki ajattelemattoman ratkaisun, hän hylkäsi sen. Hän ei ollut kiinnostunut, saatuaan tietää mitä siihen liittyi. Hän käsitti, että voidakseen tehdä tämän, hänen täytyisi luopua kansansuosiostaan. Koska Jeesus oli epäsuosittu uskomattomien joukossa, joita voisin äkkinäisesti arvella olleen noin yhdeksänkymmentä, tai ehkä yhdeksänkymmentä viisi prosenttia ihmisistä. Hänen uskottiin olevan jonkinlainen "pahanhenkinen henkilö", tai monet kutsuivat Häntä "Belsebuliksi", perkeleeksi.

44 Ja kuitenkin Kirjoitukset täydellisesti tunnistivat Hänet. Hän oli viitannut takaisin niihin sanoen: "Tutkikaa Kirjoituksia, sillä te ajattelette, että niissä teillä on Iankaikkinen Elämä. Ja ne ovat ne, jotka todistavat Minusta, tai kertovat kuka Minä olen."

45 Tämä heprealaisnuorukainen, ollen kasvatettu hyvässä kodissa, tiesi, että Raamattu, kirjakääröt, selvästi sanoivat asian heille. Jumala Jehova oli sanonut, että "jos keskuudessanne nousee esiin joku, joka on hengellinen, tai profeetta, niin Minä Herra teen itseni tunnetuksi hänelle näyissä. Ja, jos se mitä hän sanoo, tapahtuu, silloin kuulkaa tuota profeettaa,

sillä Minä olen hänen kanssaan. Mutta, jos se ei tapahdu, älkää silloin kuulko sitä."

46 Se oli selvää kieltä. Se on vain tervettä ajattelua. Jos hän sanoi jotakin, eikä se tapahdu, silloin se on valhe; Jumala ei sanonut sitä. Mutta, jos hän sanoo jotakin, ja se tapahtuu, silloin se on totuus; eikä mikään ole todempaa kuin totuus.

47 Niinpä tämä nuori mies oli nähnyt tämän Herrassa Jeesuksessa ja hän tiesi, että Hänellä oli käsissään avaimet tähän Iankaikkiseen Elämään, ja hän halusi tämän Iankaikkisen Elämän, mutta hän kieltäytyi tilaisuudestaan tehdä sijoituksensa. Hän ei ollut kiinnostunut sen kaltaisesta sijoituksesta. Vaikkakin...

48 Hänet oli hyvin tunnistettu, että Hän oli Jumalan Poika. Täydellisesti tunnistettu. Neitsyt oli tullut raskaaksi ja synnyttänyt pojan. Hän oli tehnyt jokaisen merkin mitä Messiaan oletettiin tekevän.

49 Mutta voidakseen vastaanottaa Hänet, hänen täytyi jättää perinteensä. Hänen täytyi kääntyä pois siitä.

50 Me haluaisimme osoittaa sen olleen vain tämän juutalaispojan kohdalla, mutta se on paha juttu, meidän täytyy huomioida se myös tänään, samalla tavalla. Se on suuri hinta maksettavaksi. Me voimme nähdä sen tämän päivän seurakunnissa. Monta kertaa ihmiset, jotka kutsuvat itseään uskoviksi, ovat haluttomia erottamaan itseään ja jättämään maailman asiat, niin kuin tätä nuorta hallitsijaa pyydettiin tekemään, saadakseen Iankaikkisen Elämän vakuutuksen. Senkin jälkeen, vaikka me näemme Sen niin hyvin tunnistetuksi Kirjoituksella, että näitä Vakuutuksia yhä annetaan kenelle tahansa, joka haluaa vastaanottaa Sen.

51 Kuten sanoin, hän näki Jeesuksessa jotakin, mitä kenelläkään miehellä ei ollut, mutta hinta oli liian korkea, hän ei halunnut maksaa hintaa.

52 Se on sama asia tänään. Niin kuin uskon, voin tänä iltana olla puhumassa eri kirkkokunnille, metodisteille, baptisteille, presbyteereille, roomalaiskatolisille, ortodoksijuutalaisille, buddhalaisille, ja kenelle tahansa, jotka ovat kaupunkien liikemiehiä. Mutta, kun te todella näette omin silmin jotakin, minkä Kirjoitukset tunnistavat Totuudeksi; me olisimme mitä järjettömimpiä ihmisiä, jos emme olisi kiinnostuneita Iankaikkisesta Elämästä, ja hylkäisimme Sen. Se olisi aivan yhtä ajattelematon teko kuin mitä tämä nuori mieskin teki. Monta kertaa, jopa meidän tämän päivän pappimme tekevät tämän saman ajattelemattoman vir-

heen, vaikka ovatkin hiottuja oppineita uskontunnustuksissa, jotka tietävät sen A:sta O:hön. Mutta muistakaa, nuo papit tuona päivänä tunsivat myös kirjakääröt A:sta Ö:hön, mutta heiltä jäi näkemättä mitä tämä nuori mies näki.

53 Hän oli kiinnostunut siitä, että Jeesus antaisi hänelle Iankaikkisen Elämän. Mutta saatuaan tietää mitä se maksaisi hänelle, ei hän silloin enää ollut kiinnostunut.

54 Tiedättekö, Raamattu sanoo meille, tässä aikakaudessa, jossa me elämme. Niin kuin kallis veljemme Pearry täällä on selittänyt meille, että hän uskoo meidän olevan viimeisissä päivissä. Olen varma, uskon sen lujasti koko sydämelläni. Uskon Kirjoituksen tunnistavan sen.

55 Uskon tieteen tunnistavan sen. Tiedemiehet sanovat: "On kolme minuuttia puoliyöhön." Nämä ohjelmamme, joita me näemme televisiossa, ja mitä meillä on radiossa, ja kuinka ihmiset käyttäytyvät, se on...

56 Niin kuin huomautin siitä täällä tai jossakin muualla, heidän touhunsa, mitä he tekevät, se muistuttaa minua pienestä pojasta kulkemassa hautausmaan halki yöaikaan, vihellellen, saaden itsensä ajattelemaan, ettei hän ole peloissaan, mutta hän on.

57 Se on se, mikä on vikana kaikessa, mitä me teemme tänään, kaikissa suosituissa touhuissamme. Me yritämme saada ihmiset ajattelemaan, että emme tiedä tuon hetken olevan käsillä, mutta me tiedämme sen olevan. Meidän tiedemiehemme tietävät sen. Puolustusministeriömme tietää sen. Kaikki, me kaikki tiedämme, että jotakin on valmistautumassa tapahtumaan. Te voitte tuntea sen ilmassa, ja me tiedämme sen olevan käsillä.

58 Ja meidän Raamattumme kertoo meille Ilmestyskirjan 3. luvussa, että seurakunta tässä aikakaudessa voitaisiin tunnistaa olevan aivan tämän rikkaan, nuoren heprealaispojan kaltainen, "rikas eikä tarvitse mitään", tämä Laodikean ajanjakso. Jos täällä sattuu olemaan saarnaajia, tai Raamatun lukijoita, niin tämä on Laodikean Ajanjakso. Ja sille sanotaan: "Koska sanot: 'Minä olen rikas, istun kuin kuningatar, enkä mitään tarvitse, niin etkö tiedä, että sinä olet viheliäinen, köyhä, sokea, kurja, alaston, etkä tiedä sitä.'" Surullisinta tässä Kirjoituksessa on...

59 Jos me näkisimme jonkun miehen tai henkilön kadulla, joka on sokea, alaston, kurja ja köyhä, se olisi hirvittävä näky. Ei ole ketään, joka ei juoksisi heidän luokseen niin nopeasti kuin voisi ja sanoisi: "Ystävä,

sinä olet alaston. Sinun täytyy... Sinä olet alaston. Tule sisälle nopeasti ja salli minun antaa sinulle joitakin vaatteita. Ja minä vien sinut jonnekin lääkäriin, nähdäkseni voisivatko he antaa sinulle näkösi", tai yrittäisi tehdä jotakin tuon henkilön puolesta.

60 Mitä, jos te tapaisitte sen kaltaisen henkilön, ja he kääntyisivät ympäri ja käskisivät teitä pitämään huolta omista asioistanne? He eivät edes tiedä olevansa siinä tilassa. Nyt, jos te olette sillä tavalla ja tiedätte sen, niin se ei ole niin paha asia. Mutta, kun te olette sillä tavalla, ettekä tiedä sitä, niin se siinä on huonoin puoli. Te ette voi sanoa siitä heille.

61 Ja tämän Kirjoituksen täytyy olla täyttynyt, niin kuin kaikkien Kirjoitusten. Raamattu sanoo, että tämä olisi seurakunnan tila viimeisissä päivissä. Ja he olisivat hyljänneet Jeesuksen, ja Hän olisi seurakunnan ulkopuolella, yrittäen päästä sisälle. He hylkäisivät Sen, aivan niin kuin tämä nuori heprealainen teki. Ja tämä oli pakanaseurakunta, Morsianseurakunta, uloskutsuttu, jota kutsutaan "kristilliseksi seurakunnaksi" viimeisissä päivissä, mutta he panivat Hänet ulos samasta syystä kuin tämä nuori heprealainen liikemieskin. Hinta oli liian korkea. He eivät voineet vastaanottaa Sitä.

62 Raamattu sanoo täällä, että he olivat rikkaita, eivätkä tarvinneet mitään. Tämä nuori mies oli rikas, eikä tarvinnut mitään. "Me olemme hieno kirkkokunta, jolla on suuria rakennuksia. Meillä on veljeys. meillä on sitä ja tätä. Meillä on ollut uskontunnustuksemme satoja vuosia. Me olemme seurapiiri. Me emme tarvitse mitään. Älkää sanoko meille mitään Siitä!"

63 No niin, se on paljon röyhkeämpi asenne kuin mitä tällä nuorella miehellä oli. Hän ei ottanut sen kaltaista asennetta. Raamattu sanoo, että "Jeesus katsoi häntä ja rakasti häntä."

64 Ihmettelen tänään, jos kaiken hämminkimme ja maailmallisuutemme keskellä, ja kuitenkin yrittäessämme kristillistä tunnustustamme, jos se ei olekin Jumalan rakkaus, joka pakottaa tämän palvelustehtävän pysymään kentällä. Ihmettelen, jos se ei olekin sama asia, kun me täällä näemme Hänet kolkuttamassa ovella, yrittäen päästä sisälle. Nyt me näemme nämä asiat, kautta kaikkien aikojen, se on ollut tällä tavalla.

65 Nyt, säästääksemme aikaa, ottakaamme, jälleen tämä vakuutusasia ja yritän vain tilapäisesti hahmotella sen teille.

66 Nyt tämä rikas poika, hän ei pyytänyt saada liittyä Hänen seurakun-

taansa. Hän kuului seurakuntaan.

67 Se todisti sen, kun Jeesus sanoi hänelle: "Pidä käskyt, sinä tiedät ne. Älä tee aviorikosta. Älä varasta. Älä valehtele, petä. Ja sitten kunnioita isääsi ja äitiäsi."

68 Ja tämä nuori mies todisti olevansa hieno, sivistynyt poika, eikä vain jotakin sellaista mitä me tänään kutsumme huligaaneiksi. Hän oli hienontyyppinen poika, ollen kasvatettu hyvässä kodissa. Hän sanoi: "Opettaja, olen tehnyt näitä asioita siitä lähtien, kun olin poika, koko elämäni ajan." Näettehän, se osoitti, että hänen vanhempansa olivat hienot vanhemmat. Hän kävi kirkossa, joka uskoi käskyjen pitämiseen. Mutta kuitenkaan, hänen kirkkonsa, joka piti käskyt, ei silti vastannut sitä mitä hän näki Jeesuksessa. Hän tiesi sen.

69 Meidän uskontunnustuksemme ja meidän kirkkomme ja käskyjen pitäminen, ei vielä anna meille Iankaikkista Elämää. Se ei tehnyt sitä silloin, eikä tee sitä tänäkään päivänä. On jotakin mitä teidän täytyy tehdä.

70 Nyt me näemme, ettei se ollut sitä, ettei hän olisi ollut seurakunnan jäsen, tai ettei hän olisi elänyt moraalisesti oikein. Sitä hän oli.

71 Mutta me voimme olla seurakunnan jäsen ja elää moraalisesti oikein, emmekä vielä ole saaneet Iankaikkista Elämää. Se ei ole tuntea Sana; jotkut heistä ovat teologeja ja oppineita ja pyhäkoulun opettajia, Raamatun selittäjiä. mutta se ei merkitse mitään. Saatana tuntee Raamatun paremmin kuin kukaan meistä. Raamattu sanoo: "Tuntea Hänet on Elämä", ei tuntea Sana. "Tuntea Hänet on Elämä." Saatana myös uskoo ja vapisee. Vaan meillä täytyy olla kuoleman, hautaamisen ja ylösnousemuksen kokemus, vanhasta elämästämme uuteen Elämään, joka tulee Kristuksessa. Se uusi Elämä tulee vain Pyhän Hengen kautta.

72 Tutkistelkaamme nyt joitakin näistä ihmisistä kautta aikakausien, joilla on ollut tämä vakuutus, ja katsokaamme kannattiko se tai ei. Sitten, niin kuin sanoin alussa, teidän tulisi kysyä neuvoa joltakin, kun tulette tekemään sijoituksen; ottaa selville mitä tapahtuu, kuinka kannattava se on. Teidän tulee tehdä niin liike-elämässänne. Ja haluan puhua joistakin tämän vakuutuksen ottaneista.

73 Kiinnitän huomionne tänä iltana erääseen profeettaan 1. Mooseksen kirjassa nimeltä Nooa. Vaikka Saatana yrittikin, joka tavalla, miten vain voi, saada häntä luopumaan tuosta vakuutuksesta, Nooa kuitenkin piti kiinni Jumalan lupauksesta, tästä Elämän vakuutuksesta, koska Jumala

oli sanonut, että kaikki tuon arkin ulkopuolella tulisi tuhotuksi, vaikka se näyttikin jotenkin epätavalliselta hänen aikansa nykyaikaisesti ajattelevista ihmisistä.

74 Se on mitä Evankeliumi tekee tänään. Se on sen epätavallisuus, koska Jumala on epätavallinen. Hänen Sanansa on tulkittu niin epätavallisesti verrattuna siihen, miten me Sen joskus olemme tulkinneet.

75 Mutta niin kuin sanoin aikaisemmin, Jumala ei tarvitse ketään tulkitsemaan Sanaansa. Hän tekee oman tulkitsemisensa, saattamalla tapahtumaanne asiat, jotka Hän sanoi tekevänsä. Hän tulkitsee oman Sanansa. Hän ei tarvitse meidän tulkintaamme. Meidän tulkintamme ovat meidän omia ihmistekoisia ajatuksiamme, joita me lisäämme Siihen.

76 Kun Jumala sanoi: "Olkoon valo", ja siellä oli valo. Se ei tarvitse mitään tulkintaa.

77 Jumala sanoi: "Neitsyt tulee raskaaksi", ja hän tuli. Se ei tarvitse mitään tulkintaa.

78 Jeesus sanoi: "Ihmisen Poika menee ylös Jerusalemiin ja Hänet annetaan syntisten käsiin. He ristiinnaulitsevat Hänet ja kolmantena päivänä Hän on nouseva ylös jälleen." Se ei tarvitse mitään tulkintaa.

79 Hän sanoi: "Pieni hetki eikä maailma Minua enää näe; kuitenkin te olette näkevä Minut, sillä Minä tulen olemaan teidän kanssanne, teissä, aikakauden loppuun, täydellistyttämiseen asti." Hän on täällä. Se ei tarvitse mitään tulkintaa. Se on Hänen lupauksensa.

80 "Tekoja, joita Minä teen, olette te myös tekevä. Joka uskoo Minuun, on myös tekevä niitä tekoja, joita Minä teen." Se löytyy Pyhä Johannes 14:12. Ja me tiedämme, että se on totta, joten se ei tarvitse mitään tulkintaa.

81 Nooa, Jumalan Sanan kanssa, piti kiinni Siitä, koska hän oli Elämän vakuutuksen haltija, Elämän vakuuden. Hän piti kiinni vakuutuksesta. Ja hän oli vakuutusasiamies ja meni kaikkialle. Mutta koska se oli epäsuosittu, ei hän voinut saada ketään ottamaan tätä vakuutusta, vain oman perheensä. Ihmisten mielestä hänen vakuutuksensa näytti olevan kokonaan poissa muodista. Se näytti olevan vastoin tuon päivän tieteellistä järkeilyä, että "sade tulisi alas taivaasta."

82 Muistakaa, maan päällä ei ollut vielä koskaan satanut. Maailma oli pystysuorassa asennossa. Me voimme todistaa tänään, että se kerran oli pystyssä. Ja Jumala kasteli kasvit maassa olevista puroista.

83 Nyt tiede tuona päivänä oli luultavasti paljon korkeampiälyistä kuin nyt, koska he rakensivat sfinksejä ja pyramideja ja niin edelleen, joita me emme voisi yrittää tehdä tänään. Meillä ei ole mitään voimaa, joka voisi tehdä sen, mutta he rakensivat sen. Ja oletan, että he voivat luodata kuun tutkallaan, tai mitä heillä olikin tuona aikana.

84 Jeesus sanoi: "Niin kuin se oli Nooan päivissä,", toinen sen kaltainen sivilisaatio, "niin se on oleva Ihmisen Pojan tulemuksessa."

85 Me näemme kuinka he täällä Meksikossa äskettäin kaivoivat esiin nykyaikaisen vesivoimalaitoksen ilman, että siitä olisi olemassa minkäänlaista historiaa. Näettekö, se on voinut olla jossakin toisessa menneessä aikakaudessa.

86 Jeesus sanoi: "Niin kuin se oli tuona päivänä", kun ihmiset olivat älykkäitä. Mutta, jos se oli niin, silloin tullaan Elämän vakuutusta tarjoamaan ihmisille. Hän sanoi niin.

87 Ja Nooa, hän ei ehkä kyennyt selittämään sitä, kun tiede sanoi: "Me voimme ottaa instrumentit ja todistaa, ettei siellä ylhäällä ole mitään vettä. Hyvä herra, sinä olet järjiltäsi." Mutta yhä hän tiesi, että se Ääni, joka puhui hänelle, oli Jumala.

88 Niinpä, jos Jumala oli sanonut, että vesi tulisi ylhäältä, vaikka siellä ei ollut mitään vettä, niin Jumala on Elohim. Yksin-olemassa-oleva, Hän on kaikkiriittävä. Jos Hän sanoi, että siellä ylhäällä voisi olla vettä, kykenisi Hän panemaan veden sinne ylös, pitääkseen Sanansa.

89 Meidän isämme Abraham, joka on monien kansakuntien isä. Jos täällä sattuu olemaan juutalaisia, jotka ihmettelevät kuinka pakanat oli tuotu sisälle, niin Abraham oli monien kansakuntien isä. "Eikä hän horjunut Jumalan lupauksessa epäuskon kautta." Hän myös oli vakuutuksenhaltija. Jumala oli antanut hänelle lupauksen olla monien kansakuntien isä; ei vain heprealaisen kansan, vaan hän olisi myös toisten kansakuntien isä.

90 Huomatkaa mitä hän teki, tuo lupaus, jonka Jumala hänelle antoi, oli ajattelematon, radikaali. Hän oli seitsemänkymmentäviisivuotias ja Saara kuusikymmentäviisi, ennen kuin hän sai tuon lupauksen. Mutta hän erotti itsensä uskomattomista, koska hän tiesi olevansa vanhurskauden perillinen Jumalan tahdosta, ja ei merkinnyt mitään kuinka kauan siihen menisi!

91 Ehkä hän ensimmäisen kuukauden kuluttua sanoi Saaralle: "Miltä si-

nusta tuntuu?"

"Ei mitään muutosta."

92 Hän sanoi: "Me tulemme saamaan tuon lapsen joka tapauksessa. Jumala sanoi niin. Jatka vain valmisteluja. Pane kaikki valmiiksi. Jumala sanoi, että me saisimme sen. Se on, sillä selvä."

Kului ensimmäinen vuosi. "Kulta, miltä sinusta tuntuu?"

"Ei muutosta."

93 "Hyvä on, se on sitten suurempi ihme kuin, jos se olisi tapahtunut ensimmäisessä kuussa."

94 Näettekö, Saara oli noin kymmenen vuotta ohi vaihdevuosien, kun lupaus annettiin. Heillä ei ollut lapsia. Saara oli hedelmätön ja hän itse steriili. Niin he... Mutta hän yhä piti tuon vakuutuksen, koska se oli Jumalan Sana, lupaus. Hän ei tulisi antamaan sitä pois. Ja Raamattu sanoo, että"Abraham ei horjunut Jumalan lupauksessa epäuskon kautta; vaan oli vahva, antaen ylistyksen Jumalalle; tietäen sen, että Hän olisi kykenevä tekemään sen, mitä oli luvannut tehdä." Niin tuo lapsi syntyi, koska hän piti tuon vakuutuksen.

95 Nooa piti vakuutuksensa, ja se pelasti hänen elämänsä. Se oli mitä se tuotti. Eikä vain hänen elämäänsä, vaan myös hänen perheensä elämän; se maksoi osingot, pelastamalla heidät.

96 Puhukaamme eräästä toisesta sijoittajasta, joka oli sijoittanut tähän Iankaikkisen Elämän vakuutukseen. Profeetta Daniel, niin kuin me kutsuisimme sitä... Jos suotte anteeksi tämän maailmallisen ilmaisun; oletan, ettei minun pitäisi tehdä sitä täällä saarnatuolissa, mutta se on ainoa tapa miten tiedän tehdä sen, se on "kun on lyöty kortit pöytään". Kuningas Nebukadnessar oli tullut ja vienyt mukanaan Israelin lapset, koska he olivat menneet pois Jumalasta. He olivat tehneet sen; kuitenkin yhä edelleen uhraten ja niin edelleen.

97 Kun Jumala oli pyytänyt heitä uhraamaan karitsoja ja härkiä, ja niin edelleen. Joku mies, hieno juutalainen, saattoi kävellä alas tietä lihotetun härän kanssa tai karitsa käsivarrellaan. Sovituspäivänä hän meni sinne uhratakseen sen syntiensä edestä. Hän oli vilpitön, kun hän tappoi karitsan, papin lävistäessä sen. Ja hän piti käsiään sen päällä, tietäen, että elämä oli otettu pelastamaan hänen elämänsä. Hän oli vilpitön siinä. Ja niin kauan kuin hän oli vilpitön, oli se oikein. Mutta tuli aika, kun siitä tuli perheen perinne. Silloin Jumala lähetti näyttämölle profeetan nimel-

tä Jesaja, ja Hän sanoi: "Teidän uhrinne ja juhlalliset juhlanne, ne löyhkäävät Minun nenässäni."

98 Se on mihin me ihmiset olemme joutuneet. Me olemme liittyneet kirkkoon. Joka kyllä käy päinsä, että me teemme noita asioita. Mutta, kun te kysytte, oletko sinä kristitty? "Minä olen metodisti. Minä olen baptisti. Minä olen presbyteeri, helluntailainen, tai jotakin muuta." Se on perinne. Ei tulla enää sisälle vilpittömyydessä. He eivät liiku eteenpäin, noudata kirjoituksia ja asioita. He vain elävät miten tahtovat. Jos heillä on pastori, joka yrittää oikaista heitä, he panevat hänet pois. He eivät halua olla missään tekemisissä hänen kanssaan, jos hän ei yritä tuoda Hollywoodia seurakuntaan; kutsuja, bingopelejä, päivällisiä ja kaikkea muuta; ja anna naisten toimia miten tahtovat ja pukeutua millä tavalla vain tahtovat, moraalittomasti ja kaikkea... Sukupuolisesta viehätysvoimasta on tullut nykyinen suuntaus, se on häpeällistä.

99 Jeesus sanoi, tuolle naiselle. Te voitte olla niin hyveellisiä kuin vain voitte olla, mutta te tulette vastaamaan aviorikoksesta tuomion päivänä, te jotka käytätte tuollaisia vaatteita. Jeesus sanoi: "Kuka tahansa katsoo naista, himoiten häntä, on jo tehnyt aviorikoksen hänen kanssaan sydämessään." Ja ei ole väliä kuinka viaton olette, tuo syntinen tulee vastaamaan aviorikoksesta, ja te olette se, joka sai aikaan sen. Te kristityt, ettekö te häpeä? Teidän tulisi toimia niin kuin Jumalan tytärten.

100 Ja te miehet, seurakunnan jäsenet, diakonit, jopa saarnaajat, jotka sallitte vaimojenne tehdä sen, teidän pitäisi olla Jumalan poikia. Se ei kuulosta Jumalan pojan käyttäytymiseltä, jolla itsessään on Isänsä luonne. Te pelkäätte sanoa mitään, koska organisaatio ajaisi teidät ulos. Oikein.

101 Daniel päätti sydämessänsä, ettei hän tulisi saastuttamaan sijoitustaan. Hän päätti: "Ei väliä mitä maailma sanoo, kuinka rikkaaksi kuningas tulee, ja kuinka paljon hän yrittää saada minua pois maailman asioihin, minä en tule tekemään sitä. Minä en tule saastuttamaan sijoitustani."

102 Oi kristillinen maailma, älkää saastuttako sijoitustanne, jonka olette tehneet Iankaikkiseen Elämään. Te saastutatte sen.

103 Daniel päätti, ettei hän tekisi sitä. Se maksoi takaisin, pelastamalla hänen elämänsä, kun hänet oli heitetty leijonien luolaan. Hänen sijoituksensa maksoi takaisin.

104 Nuo heprealaislapset olivat päättäneet, etteivät palvoisi mitään epäjumalankuvaa. Ja se maksoi takaisin, pelastamalla heidän elämänsä tulisessa pätsissä.

105 Sitten tulee Simon Pietari, hieno fariseus, jolle hänen isänsä oli opettanut, että tulisi päivä jolloin Messias tulisi. Kautta aikakausien juutalaiset olivat odottaneet sitä. Ja epäilemättä hänen isänsä oli sanonut hänelle: "Poikani…" Luin siitä pienen kertomuksen kerran, joka on voinut olla tarua. En sano, että se olisi luotettava.

106 Mutta hän sanoi: "Olen odottanut Messiaan tulon aikaa. Ja tiedän, että ennen kuin tuo aika tulee, tulee olemaan kaiken kaltaisia "ismejä" ja vääriä asioita tapahtuu. Mutta poikani, heprealaisina meitä on opetettu uskomaan profeettojamme, sillä Herran Sana tulee profeetalle, ja yksin hänelle. Herra sanoi: 'Minä en tee mitään, ilmoittamatta sitä ensin profeetoilleni.' Ja tämä Messias on Mooseksen mukaan oleva: 'Herra teidän Jumalanne tulee nostamaan esiin veljienne joukosta profeetan, minun kaltaiseni.' Ja tämä Messias ei tule olemaan mikään kouluttaja. Hän ei tule olemaan mikään kirkkokunta. Hän tulee olemaan profeetta ja Herran Sana tulee olemaan Hänen kanssaan."

Andreas oli kuullut Johannes Kastajan puhuvan sellaisen tulosta.

107 Mutta sitten, eräänä päivänä, Simon itse käveli Jeesuksen Nasaretilaisen Läsnäoloon. Ja niin pian kuin Hän katsoi häntä. Hän sanoi: "Sinun nimesi on Simon, ja sinä olet Joonan poika." Hän otti vakuutuksen nopeasti. Hän tiesi, että se oli Messias. Se oli hänen päivänsä vahvistettu Kirjoitus, Messias. Kuinka nuo toiset epäonnistuivat näkemään sitä?

108 Siellä seisoi eräs, jonka nimi oli Filippus, joka meni viisitoista mailia vuoren ympäri, erään miehen tykö nimeltä Natanael. Heillä oli ollut Raamatun tutkistelua yhdessä. Ehkä heidän keskustelunsa oli jotakin tämän kaltaista, kun hän löysi hänet puun alta, rukoilemasta. Hän sanoi: "Natanael." Tietenkin, ollen herrasmies, joka seurasi Jeesusta; jokainen mies, joka seuraa Jeesusta tulee olemaan herrasmies. Niinpä, kun hän löysi hänet rukoilemassa, hän odotti hetken. Mutta pankaa merkille, hän ei koskaan puhunut hänelle hänen oliivilehdostaan ja niin edelleen. Hän meni suoraan asiaan: "Tule katsomaan kenet me olemme löytäneet: Jeesuksen Nasaretista, Joosefin pojan."

Hän sanoi: "No, voisiko mitään hyvää tulla Nasaretista?"

Hän sanoi: "Tule, katso."

109 Se on paras vastaus mitä kukaan voi toiselle antaa. "Tule, ota itse selvää. Älä istu kotona arvostelemassa. Tule, tutki se itse."

110 Matkallaan vuoren ympäri, heidän keskustelunsa on voinut olla tähän tapaan. Ehkä Natanael sanoi: "Tiedätkö, me olemme odottaneet Messiasta vuosia. Sinä tiedät, Filippus, kuinka me olemme tutkineet tätä. Minä uskon, että jos Messias tulee, tulee Jumala laskemaan alas suuret Taivaan käytävät, suuret portaat suoraan tänne meidän suuren temppelimme pihalle, jossa Kaifas, meidän ylipappimme on, ja Hän tulee sanomaan: 'Tässä Minä olen.'" Näettekö? Mutta se ei ollut tapa miten Kirjoitus sanoi Hänen tulevan.

111 Hän tulee vain sillä tavalla kuinka Kirjoitus on sanonut. Hänen tuli tulla Mooseksen kaltaisena profeettana, tavallisena miehenä, lammaspaimenena.

112 Pankaa merkille, kun hän tuli Messiaan läsnäoloon, kun Hän oli rukoilemassa sairaiden puolesta, tai mitä Hän olikin tekemässä. Me näemme tuon Messiaan katsovan häntä ja sanovan: "Katso israelilainen, jossa ei ole mitään vilppiä."

113 Te voitte ajatella sen olleen niin siksi, että hän pukeutui sillä tavalla. Mutta muistakaa, kaikki itämaiset ihmiset pukeutuivat samoin, turbaaniin, partaan ja niin edespäin. Te muistatte myös Jeesuksen kävelleen heidän kanssaan koko pitkän päivän, tiellä Emmaukseen, ylösnousemuksensa jälkeen, eivätkä he edes tunteneet Häntä. Hän oli pukeutunut samalla tavalla.

114 Niin me näemme, että tässä Hänen suuressa Läsnäolossansa, hän sanoi: "Rabbi." Tämä hieno nuori heprealainen sanoi: "Rabbi, milloin tunsit minut? Milloin koskaan tunsit minut. Miten tiesit minun olevan israelilainen, ja rehellinen, ja minkälainen maine minulla on? Sinä et ole koskaan nähnyt minua aikaisemmin. Kuinka Sinä tunsit minut?"

115 Ja Hän sanoi: "Ennen kuin Filippus kutsui sinua, kun olit puun alla, Minä näin sinut."

116 Hän otti vakuutuksen. Lankesi Hänen jalkoihinsa niin kuin tämä toinenkin nuori mies oli tehnyt, sanoen: "Rabbi, sinä olet Jumalan Poika. Sinä olet Israelin Kuningas." Tänä päivänä hänen nimensä on kuolematon.

117 Siellä on eräs pieni nainen, josta voisin puhua, näiden lähellä seisovien naisten tähden. Tämä pieni nainen ei ollut teidän kaltaisenne. Hä-

nen kirkkonsa syytti häntä moraalittomuudesta. Ehkä hänet nuorena oli ajettu kadulle ja hän oli mennyt väärään. Ehkä hänen vanhempansa eivät huolehtineet hänestä. Hän oli puoliksi juutalainen ja puoliksi pakana; hän oli samarialainen.

118 Muistakaa, on olemassa vain kolme ihmisrotua, jos meidän Kirjoituksemme on oikein.

119 Jumala antakoon minulle anteeksi, että edes sanoin "jos" se on oikein. Se on oikein. Se on Jumala itse. "Alussa oli Sana, ja Sana oli Jumalan kanssa, ja Sana oli Jumala. Ja Sana oli tehty lihaksi ja asui keskuudessamme." "Sama eilen, tänään ja ainiaan."

Niinpä tämä nuori nainen oli ajettu kadulle.

120 Ensimmäiseksi, saattaisin selittää Haamin, Seemin ja Jafetin kansat. Me pakanat, me olimme pakanoita noina päivinä, me palvoimme epäjumalia, mutta juutalaiset ja samarialaiset odottivat Messiasta. Ja Hän tulee vain niille, jotka odottavat Häntä.

121 Tänä päivänä me joskus sanomme odottavamme Häntä, ja panemme miljoonia ja miljardeja dollareita asioihin ja rakennuksiin, laitoksiin ja muihin. Minä ihmettelen. Ja tiedän lähetyssaarnaajien näkevän nälkää kentällä, siellä missä he tänäkin iltana ovat saarnaamassa, ilman kenkiä jaloissaan. Me panemme miljoonia ja miljoonia dollareita hölynpölyyn ja sitten, miksi, meidän oma toimintammehan tuomitsee meidän todistuksemme.

122 Mutta tässä tämä nuori nainen, niin kuin me hänet tunnemme, oli samarialainen. Jeesus oli matkalla Jerikoon, joka on Jerusalemin alapuolella. Mutta Hän kiersi ympäri Samariaan ja tuli kaupunkiin nimeltä Sykar ja lähetti opetuslapsensa ostamaan ruokaa. Ja heidän poissa ollessaan tämä nuori nainen tuli kaivolle noutamaan vettä, ja Hän sanoi hänelle: "Tuo minulle juotavaa."

123 Ja hän katsoi ympärilleen ja näki Hänen olevan juutalaisen, ja sanoi: "Ei ole tapana, että Sinä pyydät minulta sitä." Hän sanoi: "Sinähän olet juutalainen."

124 Hän sanoi: "Mutta, jos sinä tietäisit kenelle sinä puhut, sinä pyytäisit Minulta juotavaa. Minä annan sinulle vettä, jota et tule täältä noutamaan."

125 Niin tuo keskustelu jatkui, koskien uskontoa ja lopulta Hän sai kosketuksen hänen elämäänsä. Hän sanoi: "Mene, nouda aviomiehesi ja tu-

le tänne."

Hän sanoi: "Ei minulla ole mitään aviomiestä."

126 Hän sanoi: "Sinä olet sanonut totuuden. Sinulla on ollut viisi, ja se, jonka kanssa nyt elät, ei ole sinun aviomiehesi."

127 Nyt vain muutama päivä ennen sitä, nuo opettajat, tuon päivän rabbit, nuo miehet, joiden olisi tullut tietää paremmin, he sanoivat: "Hän on Belsebul. Hän tekee sen pahan hengen kautta." Heidän täytyi vastata seurakunnilleen. Niinpä he sopivat siitä ja sanoivat: "Se on paha henki."

128 Ja Jeesus sanoi: "Minä annan teille sen anteeksi", sovitusta ei oltu tehty. "Mutta, kun Pyhä Henki on tullut tekemään saman asian, niin sitä vastaan puhumista ei tulla koskaan antamaan anteeksi", ja me tiedämme sen tapahtuneet sen jälkeen, kun he olivat hylänneet Pyhän Hengen ja Tiitus poltti temppelin ja hajotti juutalaiset kaikkialle ympäri maailman. Ja he ovat vasta nyt kokoontumassa uudestaan, se on täyttämään Kirjoituksen.

No niin, pankaa merkille nyt tämä nuori nainen.

129 Kun nuo juutalaiset olivat nähneet sen tehtävän, he kutsuivat sitä "pahaksi hengeksi, saastaiseksi hengeksi", ja Raamattu sanoo heidän kutsuneen Jumalan Henkeä, joka sen teki, "saastaiseksi hengeksi, perkeleeksi", niin kuin joku ennustaja tai joku muu paha henkilö.

130 Ja sitten, nopeasti, tämä nainen tiesi toisin. Kun Hän sanoi: "Mene noutamaan aviomiehesi."

Hän sanoi: "Ei minulla ole sellaista."

131 Hän sanoi: "Sinä olet sanonut totuuden, koska sinulla on ollut viisi, ja se, jonka kanssa elät, ei ole sinun aviomiehesi."

132 Katsokaahan tätä. Nopeasti tuo nainen sanoi: "Herra, minä käsitän, että Sinä olet profeetta." Muistakaa, heillä ei ollut ollut profeettoja lähes viiteensataan vuoteen. Malakia oli viimeinen heprealaisprofeetta. "Me tiedämme, että Messias on tulossa, ja tämä tulee olemaan Messiaan tuntomerkki. Me tiedämme, että kun Hän tulee, niin tämä on se, mitä Hän tulee tekemään."

Jeesus sanoi: "Minä olen Hän, joka puhun sinun kanssasi."

133 Ja hän otti tämän vakuutuksen. Uhuh, ja hän meni kaupunkiin, levittämään hyvää uutista, että hän oli löytänyt Messiaan. Hänellä oli Iankaikkinen Elämä, koska, hän oli uskonut Häneen. Kuinka tuo nainen tiesi sen? Hän oli nähnyt Hänen julkituovan kirjoituksen mukaisen tunto-

merkin.

134 "Me tiedämme, että kun Messias tulee. Neljäänsataan vuoteen meillä ei ole ollut profeettaa, ja kun Hän tulee, on Hän oleva seuraava, joka tulee näyttämölle. Nyt, kun Hän tulee, me olemme tunteva Hänet siitä, että Hän on tekevä tuon saman asian."

135 Hän sanoi: "Minä olen Hän." Tuo nainen otti vakuutuksen. Hän oli kiinnostunut Siitä.

136 Nikodeemus. Vain muutama hetki, nyt lopettaessamme. Nikodeemus, rabbi, noin kahdeksankymmentävuotias mies. Hän oli vakuuttunut siitä, että Jeesuksessa oli jotakin erilaista kuin muissa miehissä, joten hän halusi vakuutuksen. Niinpä hän tuli hakemaan vakuutusta yöllä ja totesi, että tämä pankki oli avoinna palvelukseen.

137 Se on aina avoinna. Se on avoinna juhlapäivällisillä. Se on avoinna täällä kadulla. Se on avoinna kaikkialla, missä tahansa joku vain haluaa ottaa tämän vakuutuksen, ja niille joilla on tämä vakuutus.

Hän löysi pankin avoinna. Hän otti vakuutuksen.

138 Me tiedämme, Luukkaan 24:49, sen jälkeen, kun Jeesus oli valinnut opetuslapsensa, he olivat Iankaikkisen Elämän vakuutuksen omistajia. Niin kuin te tiedätte, tavalliset vakuutukset maksavat aina osinkoja. Niinpä Jeesus oli jo hyväksynyt ja valinnut heidät, joten he menivät ylös Jerusalemiin, ja odottivat siellä Helluntaipäivään asti, saadakseen osinkonsa. Ja se maksettiin heille Pyhän Hengen kasteella ja voimalla julkituoda Jeesus Kristus.

139 Metodisti, baptisti, presbyteeri, ortodoksi, mikä tahansa oletkin, joka väität olevasi kristitty, miksi et sinä tee samoin? Te uskotte Jeesukseen Kristukseen ja tulette seurakunnan jäseneksi, miksi ette mene eteenpäin Helluntaihin, saamaan osinkonne, Pyhän Hengen voiman! Nuo vakuutuksenhaltijat vetivät osinkonsa. Te myös voitte tehdä niin, jos te uskotte sen ja todella uskotte sen.

140 Pietari puhuen heille sanoi: "Tämä lupaus on teille ja teidän lapsillenne ja niille, jotka kaukana ovat, niin monelle kuin Herra meidän Jumalamme kutsuu." He halusivat tietää mitä tehdä. Hän sanoi: "Tehkää parannus, jokainen teistä, ja ottakaa kaste Jeesuksen Kristuksen Nimessä syntienne anteeksi antamiseksi ja te saatte Pyhän Hengen lahjan." Se oli lupaus.

141 Niinpä, jos te tänä iltana olette vain tunnustaja, ettekä ole ottaneet

ulos osinkojanne, niin miksi ette toisi vakuutuskirjaanne tänä iltana ja antaisi minun puhua siitä kanssanne pienen hetken. Polvistukaa kanssani muutamaksi minuutiksi ja nähkää eikö se olekin niin. Olkaa siinä vilpittömiä. Se tulee maksamaan takaisin juuri nyt, jos teillä todella on tämä vakuutus. Hän on tunnistava tuon vakuutuksenne, teidän uskonne, jos sanotte sen olevan Jumalaan. Jos uskonne on Jumalassa ja Hänen Sanassansa, eikä jossakin seurakunnassa, tai kirkkokunnallisessa uskontunnustuksessa, vaan te vain uskotte Jeesukseen Kristukseen, niin se on maksava sen teille. Hän tuntee oman vakuutuskirjansa.

142 Tuokaamme esiin eräs toinen henkilö, muutamaksi hetkeksi. Siellä oli eräs toinen rikas heprealainen, joka kohtasi Jeesuksen eräänä päivänä, Hänen kuolemansa ja hautaamisensa ja ylösnousemuksensa jälkeen.

143 Jos täällä sattuu olemaan joku heprealainen tänä iltana, tai kuka olettekin, niin se, että Hänet on ristiinnaulittu, ei estä teitä kohtaamasta Häntä juuri täällä, aivan samoin kuin tuo rikas nuori hallitsija kohtasi Hänet. Jos haluatte vakuutuksen, on Hän täällä liikeasioissa.

144 Siellä oli eräs mies nimeltä Saulus, ja hänelle oli opetettu kaikki kansansa suuret opetukset ja perinteet, Gamaliel oli hänen opettajansa, yksi tuon ajan hienoista heprealaisista opettajista. Ja Saulus kiivaili sen puolesta, niin pitkälle, että hän kivitti Stefanuksen, tai todisti sen, tai antoi sille vahvistuksensa. Piti huolta niiden vaatteista, jotka kivittivät hänet, antaen suostumuksensa. Hänellä oli valtuudet ylipapilta heittää vankilaan kaikki nuo ihmiset, joilla oli tuo vakuutus, koska hänen vanhimpansa olivat sanoneet hänelle, että "tämä mies ei ollut mikään profeetta. Tämä Mies ei ollut mitään muuta kuin joku radikaali." Ja hän oli matkalla suosituskirjeet taskussaan, koska hän oli kuullut, että Damaskossa oli joitakin, joilla oli tuo vakuutus. He olivat saaneet siitä osinkonsa ja olivat todella tekemässä jotakin.

145 Ja ylipappi sanoi hänelle: "Saulus, sinä olet kiivas mies. Ota tämä valtakirja minulta, mene sinne ja vangitse jokainen heistä, koska he eivät ole mitään muuta kuin radikaaleja, ei heissä ole mitään. Mene, sido heidät, ja heitä vankilaan. Jos sinun täytyy tappaa heidät, tapa heidät, se kyllä sopii. Mene ja hae heidät tänne!"

146 Saulus sanoi: "Teidän armonne, herra, pyhä isä, minä menen." Ja niin hän meni.

147 Ollessaan matkalla, hän oli noin kello yhdeltätoista päivällä lähesty-

mässä tuota kaupunkia. Yhtäkkiä, taivaalta tuli Tulipatsas, iskien hänet maahan. Ja hän kohottautui katsomaan ja siellä oli tuo Tulipatsas hänen edessänsä.

148 Nyt todistaaksemme asian teille. Hän oli heprealainen, eikä hän olisi koskaan palvonut mitään, tai kutsunut mitään Herraksi, ellei hän olisi tiennyt, että se oli Herra. Ja hän tiesi, ollen Gamalielin opettama, että tuo Herran Enkeli, joka oli Logos, joka lähti Jumalasta, joka oli Kristus, joka johti heidät erämaan halki, oli Valon muodossa, Tulipatsaana. Ja, kun se iski hänet maahan ja hän katsoi ylös ja näki Sen siellä, hän sanoi: "Herra." No niin, hän ei olisi koskaan kutsunut mitään muuta kuin Sitä, Herraksi. Mutta ollen heprealainen, hän tiesi, että se oli Jehova. Siitä syystä hänellä oli tuo ilmestys ja hän voi sanoa, että Uuden Testamentin Jeesus oli Vanhan Jehova. Se oli hänen ilmestyksensä, koska hän oli nähnyt Jehovan. Ja hän sanoi: "Herra. Kuka Sinä olet?"

149 Hän sanoi: "Minä olen Jeesus, ja vaikea on sinun potkia tutkainta vastaan. Ja hän otti vakuutuksen.

150 Verratkaa noita kahta miestä toisiinsa. Yksi rikas nuori heprealainen halusi pitää kiinni perinteistänsä; toinen oli vakuuttunut. Yksi heistä näki Hänet miehenä, näki, että Jumala oli tehty lihaksi voidakseen kuolla ja ottaakseen pois synnin.

151 Karitsoiden ja muiden eläinten elämä, se elämä, joka siellä oli, ei voinut tulla uskovan ylle, koska se oli karitsan elämä, eikä eläimen elämässä ole sielua. Mutta tämä oli itse Jumala ja sitten, kun me synnymme Hengestä, me olemme Jumalan poikia ja tyttäriä, siitä Elämästä, joka oli Uhrimme yllä. Verratkaa noita kahta miestä toisiinsa.

152 Hän oli nähnyt vahvistetuksi sen, että Jumala oli Kristuksessa. Tuo sama Tulipatsas, joka oli tuonut hänen kansansa erämaan halki ja tuonut heidät sinne ja ravinnut heitä koko sen ajan. Muistakaa, kun Jeesus oli maan päällä, Hän sanoi: "Minä tulen Jumalasta ja Minä menen Jumalaan." Hän oli se Tulipatsas, joka oli vienyt Israelin lapset erämaan halki.

153 Raamattu sanoo, että "Mooses arvosti Kristuksen rikkaudet suuremmaksi aarteeksi kuin Egyptin aarteet." Hän hylkäsi Egyptin seuratakseen Kristusta.

154 Kun Hän oli täällä, tuo Tulipatsas oli esitettynä Hänessä, Jumalassa. Hän sanoi: "Jos Minä en tee Isäni tekoja, älkää silloin uskoko Minua. Sana sanoo teille, mitä Minun oletetaan tekevän. Jos Minä en tee sitä, äl-

kää silloin uskoko sitä. Mutta, jos te ette voi uskoa Minua..."

He sanoivat: "Sinä, joka olet mies, teet itsestäsi Jumalan."

155 Hän sanoi: "Jos te ette voi uskoa Minua, miehenä, uskokaa teot. Ne todistavat Minusta." Näettekö?

156 No niin, kun Hän oli kuollut, haudattu, ylösnoussut, ja astunut Taivaaseen, niin tässä me jälleen näemme Hänet tuossa Tulipatsaassa. Hän oli tullut Jumalasta ja meni Jumalaan.

157 Hän on yhä tuo Sama. Sama nyt. Huomatkaa, aivan varmasti. Sama, joka Hän oli.

158 Ja, kun Paavali, tai, joka silloin oli Saulus, tunnisti, että Jumala Jehova, tuo Vanhan Testamentin Tulipatsas, oli kutsunut itseänsä Jeesukseksi, hän otti vakuutuksensa. Silloin hän oli valmis tekemään sen.

159 Minkä ajattelemattoman ratkaisun tuo nuori rikas mies tekikään! Minkä... Kuinka hänen on täytynyt... Miten, kuinka hän voi tehdä sen? [Tyhjä paikka nauhassa.]

160 Mitä te voisitte antaa sielunne vastineeksi? Sen jälkeen, kun olette tehneet kaiken rakentamisenne ja te – te jätätte sen sukulaisillenne riideltäväksi ja kaikkea muuta, mutta entä tuo sielu, ja se missä te tulette olemaan? Muistakaa, te tulette olemaan jossakin, tuhansien vuosien kuluttua tästä illasta. Tämä voi olla aika teidän tehdä ratkaisunne.

161 Pankaa merkille minkä ajattelemattoman virheen tämä liike-... Miten huono liikemies hän olikaan, yrittäessään pitää kiinni perinteestä, kun se oli todistettu hänelle ja vahvistettu, että tässä oli Iankaikkinen Elämä ja hän itse todisti saman asian kysymällä Jeesukselta sitä.

162 Paavali vastaanotti sen. Me tiedämme hänen loppunsa. Kuten tämän päivän ihmiset, he rakastavat yleistä mielipidettä ja ihmisten antamaa kunniaa enemmän kuin Jumalan kunniaa. Paavali ei välittänyt ihmiskunniasta. Hän halusi Jumalan kunniaa.

163 Seuratkaamme tätä nuorta poikaa hetken ennen kuin lopetamme. Seuratkaamme nyt häntä. Seuraavaksi me näemme tämän nuoren miehen, tiedättekö mitä hänelle tapahtui? Hänestä ei tullut mitään kerjäläistä siksi, että hän teki tämän. Hänestä ei tullut kerjäläistä kadulle. Hänelle lisääntyi tavaraa. Hän oli hylännyt tuon tilaisuuden.

164 Monta kertaa, ihmiset tänään nauravat ja tekevät pilaa Pyhästä Hengestä ja sitten he jatkavat eteenpäin ja menestyvät liikeasioissaan. Tiedättekö, suokaa anteeksi tämä ilmaus... Mutta, kun he nauravat, sanoen:

"Mitä, katsokaa minua! Jos Siinä olisi jotakin, näettehän, silloinhan se tapahtuisi minulle, jotakin tapahtuisi minulle."

165 Tiedättekö, on sananlasku, joka sanoo, että "hullut kävelevät raudoitetuin kengin siellä, missä enkelit pelkäävät astua."

166 Tämä nuori hallitsija käytännöllisesti katsoen teki sen. Näettekö? Hän teki hirvittävän virheen, ja me näemme, ettei se koskaan estänyt hänen menestymistään. Hänellä kaikki lisääntyi. Hän tuli suosituimmaksi, sai enemmän tavaraa. Me näemme jonkin ajan kuluttua, että hän tuli niin suureksi, että hänen täytyi rakentaa uudet aitat pannakseen tavaransa niihin.

167 Ja koska seurakunta on hylännyt Pyhän Hengen, näissä viimeisissä päivissä. Se on lisääntynyt. Ja nyt te menette Ekumeeniseen Neuvostoon, aivan tarkalleen niin kuin Raamattu sanoi teidän tekevän. Nyt te olette todella Laodikea, "rikas ja lisääntynyt tavarassa", aivan täsmälleen niin kuin tuo nuori mies oli.

168 Hän oli esikuva seurakunnasta, hylätessään sen. Paavali oli esikuva niistä, jotka vastaanottavat sen. Molemmilla heistä oli tilaisuutensa, aivan niin kuin teillä ja minulla on tänä iltana.

169 Hänelle lisääntyi tavaraa. Niin on seurakuntakin, Laodikean Aikakaudessa, saanut lisää tavaraa. Ja muistakaa, hän tuli niin suureksi, niin suosituksi, että jopa hallitsijat ja suurmiehet alkoivat tulla hänen luokseen. Ja erään kerran hän järjesti suuret juhlapäivälliset.

170 Ja siellä oli eräs Iankaikkisen Elämän vakuutuksen haltija, hänen liikkeensä lähellä, me näemme hänet makaamassa siellä hänen ovensa ulkopuolella. Oi, hän on voinut pyyhkäistä joitakin leivänmuruja hänelle. Hänellä oli tilaisuus uudestaan, todistajan, Lasaruksen todistaessa hänelle. Mutta hän vain pyyhkäisi hänelle leivänmuruja, tiedättehän: "Hyvä on, minä yritän tätä, ota tämä kolikko, tai mitä se olikin." Se on suunnilleen vuoden 1964 asenne: "Oi, minä annan vähän apua."

171 Mutta hänellä oli vakuutus. "Hengessä köyhät,", Matteus 5 kertoo sen meille: "heidän on Taivaan Valtakunta."

172 Hänen tavaransa lisääntyivät jatkuvasti ja hän tuli aina vain suuremmaksi ja suosituimmaksi, mutta lopulta hän sai palkkansa. Lopulta tuli palkanmaksu. Maan päällä hänellä oli ollut suuri palkka. Epäilemättä hänelle pidettiin suuret hautajaiset. Suuri kirkkokunnallinen saarnaaja tuli ja luultavasti puhui suuria sanoja hänen muistokseen. He ovat voineet

laskea lipun puolisalkoon. Hienot liikemiehet kantoivat hänet hautaan. Mutta Raamattu sanoo "helvetissä" hän sai paikkansa Iankaikkisen Elämän vakuutuksen hylkäämisestä.

173 "Helvetissä hän nosti silmänsä, ollen vaivassa." Ja hän katsoi kuilun yli, josta Jeesus sanoi, ettei kukaan ollut sitä ylittänyt tai koskaan tulisi ylittämään, ja näki tuon Iankaikkisen Elämän vakuutuksenhaltijan siellä toisella puolella, lohdutettuna. Molemmat heistä. Yksi oli vastaanottanut sen. Molemmat saivat palkkansa. Murujen pyyhkijällä oli palkkansa. Ja nyt tuosta rikkaasta miehestä tuli kerjäläinen: "Anna vakuutuksenhaltijan tulla ja koskettaa huuliani pienellä vesitilkalla, sillä nämä liekit kiusaavat minua."

174 Älkää tehkö samaa virhettä, liikemiehet. Te olette kuolevaisia aivan niin kuin hekin olivat. Teidän täytyy tehdä ratkaisu. Tehkää sijoituksenne nyt, varmistakaa se. "Tehkää valintanne, kutsumuksenne varmaksi." Ottakaa itsellenne vakuutus.

175 Vain hetki tai kaksi vielä, jos voitte olla kärsivällisiä. Kun Mooses, joka hylkäsi olla Egyptin kuningas, faarao, pitäen parempana Kristuksen pilkkaa. Faarao katsoi noita ihmisiä mudantonkijoina. mutta Mooses katsoi heitä ihmisinä, joilla oli lupaus. Kuinka te katsotte heitä. Jumalan ihmisiä?

176 Mooseksella oli palkkansa. Tarkatkaa hänen arkunkantajiaan. Raamattu sanoo, että ne olivat "enkeleitä." Miksi? Kukaan muu ei voinut viedä häntä sinne, minne hän oli menossa. He olivat hänen arkunkantajiansa.

177 Siellä oli Elia tuona aikana, kun kaikki naiset leikkasivat hiuksensa, niin kuin rouva Kennedy ja he tekevät tänään. Maalasivat kasvonsa, Iisebel. Kuningas ja kaikki ihmiset olivat menneet maailmallisuuteen; myös seurakunta on tehnyt sen. Ja Jumala lähetti profeetan nimeltä Elia, tuomitsemaan tuon asian. Sen jälkeen, kun hän oli tullut vanhaksi ja väsyneeksi ja hän oli valmis menemään Kotiin, ei hänen tarvinnut edes kuolla. Myös hänen palkkansa tuli, Jumala vain lähetti hänelle alas vaunut ja joitakin hevosia, joissa kuljetti hänet ylös Taivaisiin.

178 Stefanus, joka seisoi Sanhedrinin edessä, puhui heille ja sanoi: "Oi, te jäykkäniskaiset, sydämeltä ja korvilta ympärileikkaamattomat, jotka hylkäätte tämän vakuutuksen, aina te vastustatte Pyhää Henkeä. Niin kuin teidän isänne tekivät, niin teette tekin." Kuollessaan hän sai palk-

kansa. Hän katsoi ylös ja näki Taivaat avattuina ja Jeesuksen seisomassa oikealla puolella.

179 Moody, viimeisinä päivinään, noin sata vuotta sitten, hän oli pieni Chicagolainen suutari, joka tuskin osasi kirjoittaa nimeään. Eräs sanomalehti lähetti kerran haastattelijan Moodyn tykö. Hänen palvelustehtävänsä oli niin silmiinpistävä, että he halusivat kirjoittaa lehdessä siitä, mistä se johtui; mikä koski Moodya, minkä kaltainen saarnaaja hänen täytyi olla, ja kuinka dynaaminen saarnaaja hän oli. Niinpä he lähettivät haastattelijan, joka kirjoittaisi siitä palstallaan. Eikä Moody osannut edes lukea sitä sen jälkeen, kun hän oli kirjoittanut sen, vaan hänen managerinsa täytyi lukea se hänelle. Ja hän sanoi...

180 Tässä on se mitä tuon lehden pääkirjoituksessa luki, siinä sanottiin: "Miksi kukaan haluaisi mennä kuulemaan Dwigth Moodyn saarnaamista, sen enemmän en osaan sanoa. Ensinnäkin, hän on rumin mies, mitä koskaan olen nähnyt, kaljupää ja alhaalla riippuva poskiparta." Ja hän sanoi: "Hän on yhtä paksu kuin pitkä. Kun hän yrittää saarnata, ei hän osaa lukea. Ja hän vikisee saarnatessaan, puhuu nenänsä kautta ja sammaltaa."

181 Kun hän oli lukenut sen, herra Moody vain kohautti olkapäitään ja sanoi: "Varmasti eivät. He tulevat nähdäkseen Kristuksen." Niinpä siinä sitä oltiin. Ei väliä mitä arvostelu oli, hän piti vakuutuksen.

182 Ja, kun hän oli kuolemassa ja lääkäri sanoi: "Se on kuolema, joka iski, herra Moody."

183 Hän nousi ylös ja sanoi: "Kutsutko sinä tätä kuolemaksi? Tämä on minun kruunajaispäiväni." Näettekö? Hänellä oli vakuutus.

184 Hyvä ystäväni, Paul Rader. Kun olin nuori poika, minut asetettiin virkaan lähetysbaptistikirkossa, ja Paul Rader oli myös lähetysbaptisti, Port Waynessa, jonne minä tavallisesti menin kuullakseni hänen saarnaavan. Myöhemmin hän tuli tänne Länsirannikolle ja sai niin paljon vaikeuksia, ja lopullisena vaikeutena hän sairastui ja se lopulta johti syöpään ja hän oli kuolemassa. Hän ja Luke olivat kulkeneet yhdessä koko elämänsä ajan, pysyneet yhdessä niin kuin poikani ja minä.

185 Niinpä, kun Paul oli kuolemassa, lähetti Moodyn Raamattuinstituutti hänen luokseen kvartetin, ja he seisoivat siellä. Paulilla oli huumorintajua. Tuo pieni Moody Raamattuinstituutin kuoro, jonka he lähettivät sinne, tai tuo kvartetti, he lauloivat: "Lähemmäks' Jumalani Sinua".

186 Paul kääntyi ja heitti lakanan pois päältään. Hän sanoi: "Kuka on kuolemassa, minäkö tai te?" Näettekö? Hän sanoi: "Avatkaa nuo pimennysverhot ja laulakaa minulle joitakin reippaita hyviä Evankeliumin lauluja." Ja he alkoivat laulaa:

Ristin juurella missä Pelastajani kuoli,
Siellä puhdistusta synnistäni itkin;
Siellä minun sydämeeni Verta käytettiin;
Kunnia Hänen Nimelleen!

187 Paul sanoi: "Missä on veljeni Luke?" Luke oli viereisessä huoneessa. Hän ei halunnut nähdä veljensä kuolevan. Hän sanoi: "Käskekää häntä tulemaan tänne."

188 Niin Luke käveli sisälle. Monet teistä tunsitte hänet, tuon suuren, raskasrakenteisen miehen. Hän käveli sisälle. Paul ojensi hänelle kätensä, maaten siellä vuoteellaan, ja tarttui Lukea kädestä, katsoi häntä kasvoihin ja sanoi: "Luke, me olemme kulkeneet pitkän taipaleen yhdessä. Mutta ajattele sitä, Luke; viiden minuutin kuluttua tulen seisomaan Jeesuksen Kristuksen Läsnäolossa, vaatetettuna Hänen vanhurskauteensa." Pitäen veljensä kättä käsissään, hänen vakuutuksensa maksoi osingot.

189 Vanha tohtori Bosworth, joka oli täällä viimeistä edellisellä kerralla kanssani, kahdeksankymmentäneljävuotiaana, juuri Afrikasta palanneena. Sain puhelinsoiton: "Tule Miamiin." Hajotin melkein renkaat autostani päästäkseni sinne. Sanottiin, että hän oli kuolemassa. Kiirehdin hänen tykönsä. Tiesin, että hän oli vakuutuksenhaltija. Menin sinne.

190 Menin sisälle sinne huoneeseen. Tuo pieni kaljupäinen mies oli siellä luisevat käsivartensa ylhäällä. Juoksin hänen tykönsä ja lankesin kasvoilleni ja huusin: "Isäni, isäni, Israelin sotavaunut ja niiden hevosmiehet!" Hän pani kätensä päälleni ja siunasi minut. Minä sanoin: "Veli Bosworth, voinko rukoilla puolestasi?"

Hän sanoi: "Ei." Hän sanoi: "En ole sairas."

Minä kysyin: "Mikä on hätänä, veli Bosworth?"

Hän sanoi: "Minä vain menen Kotiin."

191 Minä sanoin: "Tiesin sen." Ja sanoin: "Haluan kysyä sinulta jotakin, veli Bosworth." Minä sanoin: "Milloin oli elämäsi ja palvelustehtäväsi suurin aika. Sinä palvelit Jumalaa ennen kuin minä synnyin. Me olemme olleet lähetyskentillä yhdessä. Me olemme olleet myrskyissä, ilmassa ja merellä. Sinä seisoit rinnallani, kun näin perkeleitä ja noitatohtoreita

joka puolella. Ja se oli sävähdyttävää, kun näimme Jumalan halvaannuttavan heidät seisomaan siellä. Mikä oli elämäsi jännittävin elämys?"

192 Hän sanoi: "Juuri nyt." Hän valmistautui muuttamaan vakuutuksensa rahaksi. Hän sanoi: "Kaikki minkä puolesta olen elänyt, veli Branham, on ollut Jeesus Kristus, ja millä hetkellä tahansa hän on kävelevä tuosta ovesta sisään viedäkseen minut Kotiin."

193 Kyllä, nuo vakuutuksenhaltijat, jotka antoivat kaiken mitä heillä oli ja sijoittivat sen suuriarvoiseen Helmeen. Tahtoisitteko te myös tehdä sijoituksen tänä iltana, kumartaessamme päämme?

194 En voi nähdä koko kuulijakuntaa. En tiedä kuinka moni, tai kuka katselee tätä lähitelevisiokanavalta tänä iltana. Tulen pyytämään sinulta ystävä, älköön nämä olko tyhjiä sanoja. Sinä olet kuolevainen. Sinun täytyy kuolla. Sinä tiedät sen. Ja sinun aikasi voi tulla ennen aamua. Minä en ole henkilö, joka liiaksi suostuttelee, koska Jeesus sanoi: "Kaikki, jotka Isä on antanut Minulle, ovat tuleva." Jos siellä jonkun sydämessä on sijaa tänä iltana tuolle vakuutukselle, niin etkö tahtoisi vastaanottaa sitä? Tuo vakuutus on Kristus, Jumalan rakkaustarjous, vakuutus teitä varten, Hänen Sanansa tulemaan eläväksi teidän sydämessänne, tekemään teidät osaksi Hänestä. Hän on Sana. Ottakaa Hänet elämäänne. Ettekö tekisi sitä, tekisi tätä suurta sijoitusta?

195 Niin pitkälle kuin voin nähdä, en voi nähdä kuin noin kolmen, neljän metrin päähän. Pyydän teitä kohottamaan kätenne, jos haluatte vastaanottaa tällaisen Iankaikkisen Elämän vakuutuksen. Sanokaa: "Minä haluan sen, veli Branham. Vain muista minua rukouksessasi. Sinä et näe kättäni, mutta Jumala näkee."

196 Taivaallinen Isä, tämä yksinkertainen, karkea, kuitenkin tosielämän kertomus. Puhuin sen tällä tavalla, Herra, koska nämä ihmiset, liikemiehet ymmärtäisivät sen paremmin sillä tavalla, kuinka se on täällä maan päällä. Siitä syystä kutsun sitä vakuutukseksi, Anna anteeksi, jos olin väärässä kutsuessani sitä siksi. Sillä, me olemme nyt todella pyhässä hetkessä, jossa epäilemättä monet ajattelevat vakavasti nyt, tietäen että myös heidän täytyy saada palkkansa, koskien sitä mitä tahansa heillä on täällä ja he näkevät mitä merkitsee hylätä se.

197 Nyt tuo nuori mies, niin kuin tiedän, ehkä ollen suosittu ihmisten parissa, pysyi seurakunnassa, hän piti käskyt, hän ei tehnyt aviorikosta, tai varastanut, tai tehnyt noita asioita, mutta sydämessänsä hän tiesi, et-

tei hänellä ollut Iankaikkista Elämää. Saata ne, Herra, jotka yrittävät kohdata Sinut, Iankaikkiseksi Elämäksi, vain noiden kuolevaisten piirteiden kanssa, voikoot he tänä iltana saada kutsun ja vain nousta seisomaan ja sanoa: "Herra, minä tahdon tehdä mitä tahansa Sinä pyydät minua tekemään." Suo se, Herra.

198 He ovat Sinun nyt. Minä jätän kaiken Sinulle. Ja, jos siemen on langennut missä tahansa, Herra, johonkin maahan, joku ennalta määrätty siemen, joka monia vuosia on ollut nälkäinen ja janoinen. Voikoot he vastaanottaa Elämän, Isä, sillä minä pyydän sitä Jeesuksen Kristuksen Nimessä.

199 Ja päämme jatkuvasti kumarrettuina, pyydän veli Pearryä, jos hän tahtoisi tulla tänne, huolehtimaan kokouksen jatkosta.